

לפני שנתיים: רדי
ברט ארזי כורע
על קיברם הטרי
של ידיו הקטנים,
בעוד אשתו נאבי
קת על חייה כי
בית־החולים. רצה
ידיו ארזי זיעזע
את לב האומה.

ויברך אלהים

את אחרית איוב

ין מסדרון למסדרון הפרידו שנתיים ימים.
הראשון חוביל אל המוות. השני, אל חיים חדשים.
כל המיסדרונות דומים, בבתי־החולים. מסדרון ארוך, לבן,
שומם. בקצהו, חדר גדול, ובו מיטה בודדת.
במיטה שוכבת אשה. לידה בעלה, אוהז בידה.
ללא מילה.

לפני שנתיים, שכבה האשה במיטה ללא הכרה. שעה
קלה לפני כן, הטיל מחבל ערבי רימון לתוך מכוניתם, בשערי
עזה. הרימון התפוצץ על המושב האחורי, בו ישבו האשה ושני

ילדיה הקטנים.
הילדה מתה בדרך לבית־החולים המרכזי בבאר־שבע. הילד
מת על שולחן־הניתוחים, בבית־החולים. האשה נפצעה קשה.
חסרת־הכרה עדיין, לאחר הניתוח המסובך, כשהרופאים
אינם מאמינים בסיכוייה לחיות, ישב בעלה לידה, מחזיק
בידה.

ללא מילה.
ביום השישי האחרון, שנתיים לאחר מכן, הוא ישב לידה
(המשך בעמ' 22)